

uden at være indskreven, har sit Tilsvarende i Pl. af 6te Juni 1807 og 5te Juli 1814 angaaende Straffen for den, der uindskreven lader sig befordre med Posten, hvilke imidlertid nu, da Extrapostarten er langt højere end tidligere, ikke mere ere tidsvarende, forsaavidt de fastsætte en Bøde af samme Størrelse som Betalingen for en Extrapostbefordring paa den paagjældende Strækning. Straffen er derfor i Forslaget sat i et passende Forhold til den Besvigelse af Postindtægterne, Optagelsen af den utindskrevne Rejsende medfører, nemlig Personfragten mellem de to Indskrivningssteder, imellem hvilke den ulovlige Befordring finder Sted.

Medens den heromhandlede Straf for den Private, der benytter Posten uden at betale Postvæsenet derfor, maa fastsættes ved Lov, uagtet samtlige øvrige Bestemmelser angaaende Rejsende med Posterne efter Forslagets § 6 ville være at fastsætte af Administrationen, maa denne derimod bestemme den Straf, vedkommende Postfunctionair (Postillon) skal lide, naar det opdages, at Rejsende ere befordrede med Posten uden at have været indskrevne paa anordnet Maade.

ad § 22.

Bestemmelserne i denne Paragraph om Straffen for Forseelser med Hensyn til Postens Befordring ere, hvad de i 2det og 3die Stykke omhandlede Tilfælde angaaer, næsten aldeles overensstemmende med den nugjældende Lovgivning (Forordning om Befordringsvæsenet af 27de Januar 1804 §§ 1, 20, 36 og 37 samt Postordning af 25de December 1694 § 9), idet kun Størrelsen af Bøderne er foreslaaet forandret, saaledes som det nu efter de forskellige Forseelsers Bessaffenhed maa ansees for meest passende. Derimod er den i 1ste Stykke indeholdte Straffebestemmelse ny, hvilket med Hensyn til Straffen for Forseelser, der begaaes af Entrepreneurer for Landbefordringer, er en Folge af, at de Forpligtelser, der efter nærværende Forslags § 8 ville komme til at paahvile slige Entrepreneurer, ikke tidligere have været foreskrevne. De Skibsførere og Mhederne ifølge Forslagets § 9 paahvilende Forpligtelser ere derimod alt nu foreskrevne i Lovgiv-

ningen (Loven af 11te Marts 1851 § 14 og Loven af 26de September 1865 § 7), men uden at der udtrykkelig er bestemt nogen Straf, naar de Vedkommende undlade at opfylde de nævnte Forpligtelser. En saadan Mangel maa imidlertid ofte gjøre den Ret til at fordrø Post medtaget af private Befordringsleiligheder, der hjemles Postvæsenet ved Lov, aldeles illusorisk, og der blev derfor ogsaa i Udkastet til Loven af 26de September 1865 som § 7 foreslaaet en Straffebestemmelse af et lignende Indhold med Hensyn til Skibsførere og Mhedere som den her i Henseende til samtlige private Befordringer foreslaaede; men den nævnte Bestemmelse i Udkastet til Loven af 1865, der blev udstemt under Udkastets Behandling i Rigsraadet (sfr. Rigsraadstidende, 3die overordentl. Saml., 1865, Landstingets Forhandlinger, Sp. 89), fremtræder ved nærværende Forslag paa en anden Maade end den gang, idet det følger af Bestemmelsen i Forslagets § 23, at Straffen ikke med endelig Virkning vil kunne afsendes af Postbestyrelsen.

For at Postvæsenet skal kunne benytte private Befordringer med den fornødne Tryghed, er det nødvendigt, at det kan have den samme Regres til Entrepreneurerne osv. som til sine egne Functionairer i saadanne Tilfælde, hvor en Forseelse fra den Befordrendes Side foranlediger en Erstatningsudredelse for Postvæsenet, og en dertil sigtende Bestemmelse findes derfor optagen i Forslaget.

ad § 23.

Efter den gjældende Lovgivning (Forordning af 8de April 1715 om Udpantning af Bøder for ulovlig Brevforsendelse og Forordning af 16de August 1775 angaaende Straffen for saadan Befordring) tilkommer der Postbestyrelsen Myndighed til at afsende Bøderne for den i nærværende Forslags § 19 omhandlede ulovlige Befordring af de Gjenstande, der høre ind under Postvæsenets Ene ret, og til i fornødent Fald at lade Bøderne inddrive ved Udpantning, istedetfor hvilken dog nu er traadt Afsoning efter Loven af 16de Februar 1866 om Afsoning af Bøder udenfor criminelle Sager. For den i § 20 omhandlede Undladelse af at angive Værdien